

همه در کنار هم، زیر یک پرچم، برای ایران

در 25 خرداد 1391، بیانیه ای از طرف عده ای از میهن پرستان با عنوان « دروغ پردازی و دامن زدن به مسائل تیره های ایران توسط صدای امریکا و بی بی سی را به شدت محکوم میکنیم» انتشار یافت و همانگونه که انتظار می رفت بازتاب بسیار گسترده و موفقیت آمیزی در میان هم میهنان و ایران دوستان داشت و مورد تأیید همگان قرار گرفت. ولی متأسفانه در حاشیه آن تعداد محدودی از خود فروختگان و جدای طلبان که تنها نامی از ایرانی بودن را یدک می کشند و سردرآخور دیگری دارند نقاب از چهره کریه خود برداشتند و خصمانه در برابر آن موضع گرفتند و شدید ترین حملات را علیه آن بیانیه با ادبیاتی که خود لیاقت آنرا دارند آغاز کردند. که باعث یک دنیا تأسف است از این همه نا سپاسی. اگر امروزه ایرانی آزاده ای خون بگرید حق دارد. چگونه می توان باور داشت که فرزندان نا خلفی چون آنان برای پاره پاره نمودن مام میهن این چنین چنگ و دندان تیز کرده باشند؟ شرمتان باد ای روبه صفتان، این دم شیر است با آن بازی نکنید. این شیرژیان قرنهاست از این بیثقه که خانه اوست نگهداری کرده و هزاران سال دیگر پاسداری خواهد کرد. آری شیر، شیر است اگرچه در زنجیر یا قفس باشد. یک غرش او امثال شما لاشخور ها و کفتار ها را فرسنگ ها از این بیثقه دور میسازد... اطمینان داشته باشید که ایرانیان آزاده و میهن دوست این بازماندگان کورش، بابک و فردوسی چون نیا کان خود از این سرزمین اهورایی پاسداری میکنند و آنرا همچنان سرسبز و خرم و آزاد به آیندگان می سپارند. این ایرانی نما ها و پادوهای استعمار سعی بر این دارند که با ایجاد تنشهای قومی و پراکندن تخم نفاق آب را به سود اربابان خود گل آلود سازند و راه را برای تکه تکه کردن ایران هموار سازند. اینان آن چنان از فرهنگ و تمدن ایران بدور اند و نمیدانند که قرنهاست این اقوام درهم آمیخته و تشکیل یک ملت واحد را داده اند. امروز نمی توان در ایران خانه ای را بیابید که از اقوام مختلف شکل نگرفته باشد. و هیچگاه در سازمان ها و تشکیلات سیاسی، اداری، نظامی، فرهنگی و قوای مقننه و مجریه و

قضایه مسئله ای به نام قومیت مطرح نبوده و نیست. ارتش ایران تشکیل شده از جوانان یک شهرها و روستا های ایران . از کرد، بلوچ، آذری، خراسانی و گیلک که همه در زیر یک درفش طی قرنهای از تمامیت سرزمینی این مرز و بوم دفاع کرده اند. اگر شما قوم گرایان با تاریخ ایران بیگانه هستید حتما جنگ ایران و عراق را بیاد دارید. آنرا مورد بررسی و تجربه و تحلیل قرار دهید و از خود بپرسید در حالیکه صدام از نژاد عرب بود پس از حمله به خوزستان چرا قوم عرب زبان در کنار دیگر مردم خوزستان در مقابل آن سرسختانه ایستادگی کردند؟ و چرا جوانان از اقوام دیگر از آذری، فارسی، خراسانی، کرد و بلوچ، لر، بختیاری بیاری آنان شتافتند و در کنار هم بدون طرح مسئله قوم گرایی بزرگترین حماسه های میهنی را آفریدند؟ در آن کارزار خون و آتش آنچه مد نظر بود ایران بود و استقلال ایران و تمامیت سرزمینی آن. در یکی از نوشتار های این قوم پرستان خواندم: " به راستی ایران چیست که عده ای فارسی زبان کفن پوشان برای حفظ چارچوب آن با قمه و دشنه و چاقو به جان مردم افتاده اند؟ و برای همچون کشوری تاریخ جعلی می سازند؟ فارس زبانان نظیر شصت تن مجبورند برای ادامه استثمار ملت های! غیر فارس و پروسه ی استعماری خود مدام در صدد جعلیات تاریخی باشند...." این لاطائلات بیشتر به جوک شبیه است و از بی سوادی و بی خردی نویسنده آن حکایت می کند و ارزش پاسخگویی ندارد. خوانندگان خود قضاوت خواهند کرد و در این مدت از این قبیل باده سرایی ها که از مغز های علیل و بیمار گونه تراوش کرده بسیار دیده و خوانده ایم. حتا جسارت و حقارت و ذلت را به جایی رسانده اند که زیر پرچم اجنبی رفته و آن راجزء افتخارات خود می دانند و چنین می گویند: " آذریها، ارمنیها و گرجیهای قفقازی با هزار و یک آرزو از ایران جدا شدند . و برای رهایی از شر ایرانی بودن فرشته نجات خود را یافتند و روسها به کمک شان شتافتند... عربها، کردها، بلوچ ها، و ترکمنها در آروزی به دست آوردن شرایط گرجیها و ارمنیها و آذریهای خوشبخت آذربایجان شمالی هستند.... " شرمت بادای فرزند نا خلف که برای اقوام سلحشور و غیور و میهن پرست ایران زمین این چنین آرزویی را داری. یک انسان آزاده و با

شرف هزاران بارمرگ را به زیرپرچم بیگانه رفتن ترجیح می دهد و هرگز حاضر نیست زیر بار ایننگ ابدی برود. من نمی دانم اقوام ایرانی که این مرزبوم خانه و کاشانه آنان است این توهین بزرگ را چگونه پاسخ می دهند. آیا این مردم ستم کشیده ورنج دیده آذری وارمنی و گرجی که سالیان سال زیرچکمه های قزاق های روس قرار گرفتند و سپس به پشت دیوار آهنین رفتند این را برای خود افتخار و نوعی آزادی می دانند؟ اگر شما قوم پرستان چنین برداشتی از آذریها دارید بیاید بیایید یک بار در سال سال 1324 " فرقه دموکرات آذربایجان " به زعم شما موفق شد نجات بخش! آذری ها باشد ولی این مردم میهن پرست و غیور آذربایجان با قیام خودآنان را فراری دادند و بار دیگر در کنار هم میهنان خود قرار گرفتند و به این افتخار کردند نه به زیر سلطه اجنبی رفتن را. جدای طلبان و قوم گرایان از شما میخوام بیاندیشید و سپس پاسخ دهید، یک ایران پاره پاره شده به نفع چه کسانی است؟ آیا این تنها خواسته استعمار گرایان نیست؟ آیا فکرنمی کنید یک ایران متحد و قدرتمند و مستقل برای منافع آنان درد سر ساز خواهد بود؟ البته یک ایران تکه تکه شده و از هم گسسته برای آنان قابل هضم تر است و در آن شرایط بهتر میتواند همین اقوامی را که شما امروز سنگ آنان را به سینه می زنید یک به یک به زیر سلطه خود درمی آورند. و با این نتیجه مطلوب برسند. " تفرقه بیانداز و حکومت کن " فرزندان گمراه ایران، اگر هنوز ذره ای وجدان و احساس میهن دوستی و انسان دوستی در وجود خود می بینید بیاید خود را از تعصبات قوم گرایی و تامین خواست بیگانان برهانید. بیاید تخم کین را به دور افکنده و با اتحاد دوستی و برادری دست در دست هم دهیم و بسازیم ایرانی آزاد، آباد و قدرتمند را و افتخار کنیم به ایرانی بودن خویش که بی گمان اینگونه می توانیم به خواست به حق همه ملت ایران یعنی همان دموکراسی و رفاه اجتماعی و آزادی دست یابیم. که این مهم آرزوی یک یک شهروندان و باشندگان این سرزمین است.

پاینده ایران - جمال درودی - عضو شورای مرکزی جبهه ملی ایران

7 مهرماه 1398

